

CESTA SEDMI KOSTELŮ

Motto: „Pochopil jsem, že moje identita je to, co dnes a denně hledám, dělám, volím a vymezuji: že to není cesta, kterou jsem si jednou zvolil a pak si po ní už jen tak jdu, ale že je to cesta, kterou každým krokem neustále vytyčuji, přičemž každé bludné šlápnutí nebo vybočení zůstává její nesmazatelnou součástí a jeho náprava vyžaduje mnoho náročného úsilí.“

Václav Havel

CESTA SEDMI KOSTELŮ

Cesta sedmi kostelů otevírá dveře opuštěných, nenavštěvovaných a chátrajících kostelů. Je pro nás radostí, že dveře se po dvou letech otevírají takřka samy a v nich stojí lidé, lidé z místa i z širokého okolí, kterým byla dána možnost vstoupit a zapojit se sobě vlastním způsobem. V Cestě sedmi kostelů jde o navázání vztahu k zapomenutému místu. Zjišťujeme, že oprýskané, vykradené nebo osamělé kostely dávají příležitost být spolu s lidmi. Mluvit s nimi, plánovat, ptát se, odpovídat, vnímat je, vzpomínat, hledět nově na stará místa, oslovovat, zvát, žádat o pomoc, přijímat ji, promýšlet jak dál, mít společné téma, nacházet nové významy, obnovovat staré zpretrhané vazby, odevzdávat vše s důvěrou, putovat dál a proměňovat vztah k duchovním a kulturním památkám.

Cesta sedmi kostelů je jednoduchá a praktická. Putuje k opuštěným sakrálním stavbám, otevírá na několik hodin jejich dveře, zve občany vesnice ke spolusdílení a spolupráci ve formě úklidu, posekání trávy, připravení občerstvení pro poutníky, pozvání pamětníků a přizvání místních institucí k společnému prožití dne. Jako slavnostní vyvrcholení poutě je v prostorách kostela slavena mše svatá.

Česká země je země s tisíciletou západní historií, s kulturou a památkami. Přidaným cílem letošního ročníku Cesty bylo přiblížit si zakladatelku našeho rodu, první reálnou ženu české historie, kterou známe jménem, sv. Ludmilu. Putovali jsme po kostelích s tématy jednotlivých období Ludmilina života. Toto téma bylo také zpracováno v celoročním projektu s názvem Kořeny a křídla sv. Ludmily v Základní umělecké škole v Sedlčanech. Vzniklo mezigenerační představení (pohybové divadlo), které bylo mimo jiné prezentováno na Pražském hradě nebo na poutním místě sv. Anny v Sudějově, ve kterém také účinkují seniorky Pátečnice z janovické farnosti. Žáci výtvarného oboru ZUŠ Sedlčany získali za výtvarné zpracování tématu ocenění, projekt získal v Krajské soutěži výtvarných oborů základních uměleckých škol cenu krajské poroty a postoupil do celostátního kola do Šternberka, kde bude vystaven a prezentován. Výtvarné práce a fotografie mohli návštěvníci vidět vystavené v Komunitním centru sv. Jiljí v Uhlířských Janovicích od července do konce září 2014.

Zajímavá spolupráce se v rámci Cesty sedmi kostelů rozvinula se ZŠ Zásmuky a jejími pedagogy, kdy žáci i studenti výtvarně zpracovali téma Co je za tou zdí?, které se vztahovalo k zásmuckému klášteru. Při únorovém vstupu do prostor kláštera se sešlo více než dvě stě lidí všech věkových vrstev, kteří se poprvé po desítkách let mohli podívat, co je za tou zdí, kolem které denně chodí. Našli se pamětníci, kteří nás vyhledali a poskytli cenné vzpomínky a detaily z doby dávno minulé. Vstup do kláštera měl kladný ohlas jak od veřejnosti, tak od pedagogů i žáků škol. Aktivní účastníci se připravují na další pokračování Cesty v únoru 2015 s tématem Dopis nevinnému.

Cesta sedmi kostelů probouzí aktivní zájem o duchovní dědictví naší země, o kulturu a historii, které jsou součástí naší identity. Všichni máme odpovědnost za místo, kde žijeme.

Cesta sedmi kostelů pokračuje...

14. 12. 2013 Krsovice
kostel sv. Jana Křtitele
1. téma: Dětství sv. Ludmily

kostelník –
varhaník – Ivan Fiala
zvoník –
patroni – děti přítomné ten den v kostele

RORÁTNÍ CESTA DO KRSOVIC

Drazí farníci a přátelé naší farnosti. Rád bych se s vámi podělil o postřehy z rorátní Cesty sedmi kostelů, která se konala 13. - 14. prosince 2013 a směřovala do kostela sv. Jana Křtitele v Krsovicích. Touto Cestou se zahájil nový, již třetí ročník 2013/2014. Provázet nás v něm bude život a odkaz sv. Ludmily, a tak v tématu Cesty byla věnována pozornost dětství sv. Ludmily. A když dětství, tak nesměly chybět děti, které se zároveň staly jejími patrony. Proto především v rámci výuky náboženství jsme oslovili děti z naší farnosti, které se sešly v pátek 13. 12. 2013 v 16 hodin na sudějovské faře.

Asi rádi vzpomínáme na své dětství. Na místo, kde jsme se narodili a na lidi, s kterými jsme vyrůstali. Dokonce možná na půdě bychom ještě dnes našli kočárek, ve kterém jsme strávili mnoho svého dětského času. A bylo nám v něm dobře. A také určitě nějaká hračka, medvídek s utrženým očkem nebo uchem si „pamatuje“ naše dětské ruce a srdce.

V pátek večer děti nahlédly do dětství sv. Ludmily. Bylo to hlavní téma večera. Děti se dozvěděly, že život nejmladších v době, kdy žila sv. Ludmila, byl v hodně věcech podobný jejich současnému životu, ale zároveň byl také dost odlišný, jiný. V té době neměly děti tolik hraček a především počítač, televizi a MP3... Neměly spoustu dalších věcí, bez kterých si dnes většina dětí nedokáže představit své dětství. Ale zase malá sv. Ludmila a její kamarádi si dokázali společně vytvořit svoje hry a vyrobit hračky a spolu vnímat, jak obrovským darem je příroda a rodinný život. Nebyli tolik zatížení moderní technikou a hlukem jako děti v dnešní době.

Byl to prostě velice poučný večer, během kterého se vyráběl také šál sv. Ludmily, stavěly se dva hrady z dřevěných kostek (jeden holky a druhý kluci), které se nakonec spojily v jeden velký. Děti byly seznámeny s životem a prostředím, v jakém vyrůstala a žila sv. Ludmila. Na závěr po kresleném filmu z dějin české země všichni s nadšením ulehli jako medvídci k zimnímu spánku.

Toho spánku však nebylo moc, protože už v sobotu v 5 hodin ráno, ještě za zimní tmy, se děti vydaly s lucernami na cestu do kostela vzdáleného od sudějovské fary asi 4 km. Bylo úžasné, že nikdo neprotestoval proti tak včasnému vstávání. K dětskému průvodu se připojilo několik dospělých. Dokonce až z Prahy přijel starší manželský pár, aby spolu s dětmi prožil pouť do místa, - jak se modlíme v „modlitbě sedmi kostelů“- „zapomenutého, opuštěného...“.

Během pouti zazněla modlitba sv. růžence, byl prostor na rozjímání, ale většinou se šlo v naprostém tichu, což bylo opravdu okouzující. Možná to nebyla nijak zvláštní romantika, protože tady o ni vůbec nešlo, ale určitě srdce planulo a jásalo radostí z prožívaného tajemství blížících se vánočních svátků a slavnosti narození dítěte Ježíše.

O půl sedmé ráno jsme otevřeli dveře krsovického kostela, které jsou během roku zavřeny. Za doprovodu Svatoštěpánského sboru z Kouřimi byla zahájena rorátní mše svatá, která se konala v nevšední atmosféře. Všude kolem byly rozsvícené svíčky a před obětním stolem hořelo na adventním kole čtrnáct svící. Otec Kamil ve své promluvě mluvil o životě sv. Jana Křtitele, který je patronem krsovického kostela. Ale také řekl, že každý křesťan jako sv. Jan Křtitel, jako sv. Ludmila má ukazovat svým životem na Ježíše, který je pravdivou Cestou, po které máme kráčet všichni, abychom se stávali také světlem, které svítí a ukazuje ostatním cestu. Během přímlov dětí od svíček na adventním kole zapalovaly čajové svíčky, které jako prosby pokládaly na obětní stůl. Byl to pěkný okamžik, který vnesl do lidských srdcí novou naději a radost, že Bůh je a ví o nás a všech našich potřebách.

Po mši svaté už za denního světla v obecní místnosti u kamen, teplého čaje, kafe, chlebiček a buchet se shromáždili všichni, kteří přišli do Krsovic, aby prosili „za růst naší víry, pravdy a lásky...“.

Bylo to krásné setkání. Určitě se zapsalo nejen do paměti, ale především do srdcí těch, kteří se zúčastnili prvního kroku „Cesty sedmi kostelů“ 2013/2014.

Kéž všem, kteří měli jakýkoliv podíl na přípravě této události, požehná Ježíš Kristus, který je Cestou, Pravdou, Životem.

P. Kryštof Henriko

CESTA DO KRSOVIC

V pátek 13. 12. 2013 jsme se sešli na faře v Sudějově, tři holky a čtyři kluci, P. Kamil, P. Kryštof a Jája Trojanová. Říkali jsme si o sv. Ludmile, stavěli jsme její a Bořivojův hrad, povídali jsme si o nich. Potom jsme se dozvěděli, jak se musela Ludmila starat o domácnost, a také jsme si vyrobili na obranu prak. Na závěr jsme si pustili Dějiny udatného českého národa a šli jsme spát.

Ráno jsme vstávali brzy před pátou hodinou a šli s lucernami do Krsovic do kostela. Připojili se k nám další poutníci. V Krsovicích byla mše a potom jsme šli na společnou snídani. Nakonec jsme si postavili hrady z kostek a upletli z vlny šály.

Byla to hezká cesta!!!!

Petra Drahokoupilová

15. 2. 2014 Zásmyky
kostel Stigmatizace sv. Františka
2. téma: Dospívání sv. Ludmily

správce – Marek Vachule
varhaník – Jaroslav Morávek
zvoník –
patroni – výtvarníci

CO JE ZA TOUTO ZDÍ?

V sobotu 15. 2. se po mnoha letech otevřely dveře františkánského kláštera v Zásmukách běžným návštěvníkům. V interiérech částečně zrekonstruované budovy byla zahájena výstava „Co je za tou zdí?“. Žáci ZUŠ Sedlčany a ZŠ Zásmuky vytvořili výtvarné i literární práce, které hledají odpověď na tuto otázku. Jejich představy o tom, co zdi kláštera skrývají, případně čeho byly svědkem v minulosti, jsou pochopitelně velmi různorodé a také jejich ztvárnění má mnoho forem a tváří: aranžmá objektů, obrazy, koláže, keramika, básně... To vše od malých a mladých výtvarníků a autorů od první třídy do dospělosti. Instalace v historických chodbách s oprýskanou omítkou je mimořádně působivá.

Po tomto zážitku byly návštěvníkům nabídnuty další: tanec dívek ze ZUŠ Sedlčany pod širým nebem v atriu kláštera, posezení v příjemně vytopeném refektáři s čajem a domácím cukrovím při poslechu zasvěceného výkladu Mgr. Rišlinka, ředitele kolínského muzea, o historii zásmuckého kláštera, bohoslužba v sousedním klášterním kostele celebrowaná Mgr. Kamilem Vrzalem, farářem uhlířskojanovické farnosti, který je společně s Jájou Trojanovou hlavním organizátorem akce. Společně v rámci farnosti usilují o znovuoživení pozapomenutých sakrálních památek v rámci tzv. Cesty sedmi kostelů.

Výstava "Co je za tou zdí?" bude v zásmuckém klášteře přístupna do 15. 3. a navštívit ji je možné po dohodě s páterem Kamilem.

Hana Kovářová

POUŤ DO ZÁSMUCKÉHO KLÁŠTERA

V začátku letošního roku 2014 jsme se opět vydali na pouť do Zásmuk. Sešlo se nás pěších dvanáct včetně sedlčanských poutníků. Dokonce jednomu z poutníků z auta vyskočili dva pejsci jménem Čert a Káča, kteří s námi poslušně a zvesela putovali. Vycházeli jsme z drahobudického kostela, kam jsme vstoupili, chvíli pobyli, pomodlili se Anděl Páně a vydali se směrem k zásmuckému klášteru. Ač byl únor, bylo téměř jarní počasí. Prošli jsme vesnicemi Jelčany, Sobočice, to už nás jako každou pouť Cesty sedmi kostelů provázel křesťanský symbol – dřevěný kříž, pod jehož tíhou se střídali muži. Cesta byla příjemná, neboť jsme si ve skupinkách spolu povídali, a protože už jsme spolu něco ušli, pociťovali jsme blízkost, soudržnost, vzájemnou podporu, úctu – společný cíl.

Téma této cesty bylo: „Co je za tou zdí?“. V zásmuckém klášteře nás čekala pěkně připravená výstava výtvarných prací žáků ZŠ ze Zásmuk a ZUŠ ze Sedlčan. Děvčata z tanečního kroužku v prostorách kláštera rajské zahrady skvěle zatančila choreografii s názvem Okamžik v mé dlani.

Za přípravu výtvarných prací i tanečního vystoupení patří žákům a jejich pedagogům velký dík. Po tanečním vystoupení jsme byli pozváni do příjemně vytopeného refektáře (jidelny) kláštera, kde se na klenutém stropě nachází reliéfní šternberský erb osmicípé hvězdy zakladatelů kláštera. Teplý čaj a hojnost drobného a dobrého pečiva, které bylo na stolech už připraveno, jak o pouti bývá, dotvářely příjemnou atmosféru. Pan ředitel kolínského muzea Mgr. Vladimír Rišlink velmi poutavě vyprávěl, co bylo za zdi zásmuckého kláštera v historii.

Co a především kdo je s klášteřem spojen dnes, nám přiblížil Marek Vachule, který mluvil, jak v klášteře coby skaut vyrostl, že do něj stále jezdí a pořádá skautské pobyty a dokonce, že v klášteře měl před dvěma roky svatbu.

Pouť do zasmuckého kláštera byla zakončena slavením mše sv. v kostele Stigmatizace sv. Františka.

Pro mě i pro paní Jaroslavu Palečkovou, s kterou jsem pouť prožila, bylo zajímavé se dozvědět, co a kdo byl s klášteřem v minulosti spojen, ale především jak klášter vypadá dnes, jak žije a jaký přínos může mít pro další generace.

Marie Rohrová

26. 4. 2014 Malejovice
kostel sv. Jiří
3. téma: Pohanství tenkrát a dnes

kostelník – rodina Královцова
varhaník –
zvoník –
patroni – nadační fond Klíček

CESTA NÁS ZAVEDLA PŘES POLE DO MALEJOVICKÉHO KOSTELA SV. JIŘÍ

V sobotu 26. dubna jsme se vydali v rámci Cesty sedmi kostelů na pout' do Malejovic. Sešli jsme se v 8 h u kostelíčka sv. Jiljí a vydali se na cestu. Letos nás putovalo méně, ale měli jsme mezi sebou nejmladšího poutníka, malého Vojtíška, který se vezl v kočárku a byl velmi spokojený.

Za Janovicemi jsme po chvilce došli k odbočce na Silvánku a pomalu jsme putovali, povídali si, obdivovali kolem krásnou přírodu, kvetoucí řepková pole a především stromy a keře. Po projití Silvánky P. Kamil požehnal pole kolem nás, aby byla letošní úroda dobrá. Toto požehnání se tradičně dělá na přímluvu sv. Marka, jehož svátek jsme den předtím oslavili, a který je patronem dobré úrody, ochraňuje proti blesku a krupobití.

Pokračovali jsme v cestě na Mitrov - kousek po hlavní silnici, a odbočili směrem na Opatovice, kde jsme se zastavili u křížku a společně jsme se pomodlili. Zde byl připravený dřevěný kříž, který jsme nesli po ní cestou ke kostelu sv. Jiří, kde nás již vítali ostatní poutníci, kteří do Malejovic přijeli auty. U vchodu do kostela nám byly nabídnuty výborné koláče a řezy, které pro nás všechny příchozí připravila rodina Královcová se svými spolupracovníky z Nadačního fondu Klíček, který byl patronem kostela. Zazněla slova k historii kostela a ze života sv. Jiří. Pani Královcová nám převyprávěla počátky nadačního fondu Klíček, dozvěděli jsme se o jeho práci, která spočívá ve službě onkologicky nemocným dětem a jejich rodinám. Dále jsme zhlédli dokument popisující celoroční tvorbu projektu pohybového divadla Kořeny a křídla sv. Ludmily, které tančí děti, studenti, senioři a umělci ze ZUŠ Sedlčany spolu s námi pátečníky z naší farnosti.

K tématu sv. Ludmily následovalo tvoření, především různých ornamentů, které se nosily v době Ludmilině. Ty budou také zdobit při vystoupení kostýmy. Poté následovala mše svatá.

Po skončení mše svaté jsme ještě před kostelem chvíli společně pobyli u výborného občerstvení, rozloučili se a pomalu se ubírali domů.

Celá cesta proběhla za krásného počasí, všem se moc líbila, a těšíme se na další putování.

Olga Kyselová

31. 5. 2014 Žišov
kostel sv. Mikuláše
4. téma: Křest sv. Ludmily

kostelník – Josef Procházka
varhaník – Jaroslav Morávek
zvoník – Josef Hrabánek
patroni – lidé z místa

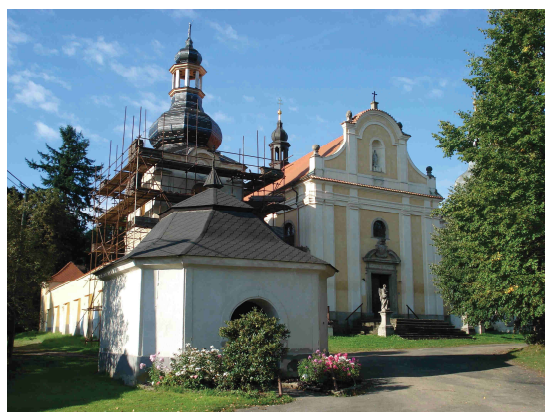
POUŤ DO ŽÍŠOVA

Je zvláštní, jak po některých cestách chodí hodně lidí a jsme překvapeni, když po nich jdeme chvíli sami. A naopak, po některých cestách chodí málo lidí a je div, když se tu a tam objeví poutníků víc. Na některých cestách však nikoho nečekáme a také nikdo nepřijde, všechno je jak má být. Pout' do Žíšova byla poutí do malého doslova ztraceného kostelíčka v malebném zákoutí vesničky Žíšov. Šlo se posledního května k počtě Panny Marie. K jejímu uctění jsme vzali každý nějakou květinu, abychom si ji pak po mši svaté s někým vyměnili. Šlo nás hrstka a modlitba růžence za naše potřeby byla vroucná. Před námi byly dvě hodiny strávené na místě, kde každý, kdo je vnímavý, pochopí, že doba je jiná. Ze starousedlíků, kteří se věnují kostelu, zbyli dva. Zvoník pan Hrabánek, který nám ve věži kostela vyprávěl příběh o zvonu, a protože nás tam bylo pět, mohli jsme na něj dobře vidět a hltali jsme jeho slova o historii zvonu a jeho životním příběhu. Zvoní každou neděli v poledne a v domácnostech kuchařky ze Žíšova prý nalévají polévku podle tradice, až když odzvoní na věži poledne. Jak je to vzácné, že někdo z lidí dnešní doby každou neděli v poledne jde zazvonit na kostelní zvon. Žasnu. Dále osmdesátiletý kostelník pan Procházka. Pečuje jak může o kostel. Kostelík je navštěvován opravdu jen třikrát do roka a přesto je stále s kostelem – nenaříká, nevzdává to, pečuje a dává naději. Byla to pro mě jedna z nejdůležitějších poutí za celé tři roky, protože jsem si uvědomila jaká je realita. A my se ji máme naučit přijmout, zvládnout a pokračovat dál. Na mši svatou byl plný kostel lidí a litanie k Panně Marii byly krásné. Vůně květin a básničky k Panně Marii předříkávané seniory byly řečeny přesně tam, kde měly zaznít. P. Kamil a P. Kryštof vyzvali nás starší, abychom říkali dětem o hodnotách, které vyznáváme. Protože když si to necháme pro sebe, jim už to nebude mít kdo říct. Děkuji kostelu v Žíšově a Panně Marii za velké obdarování na poslední den Mariina měsíce L.P. 2014.

Jája Trojanová

26. 7. 2014 Sudějov
poutní kostel sv. Anny
5. téma: Odkaz sv. Ludmily

kostelník –
varhaník – Václav Josek
zvoník –
patroni – poutníci

RODINA

O víkendu 26. - 27. července 2014 proběhla v Sudějově ke cti sv. Anny pouť. V sobotu jsme se brzy ráno vydali, jak již začíná být dobrou tradicí, na pěší pouť ze Záspek. V průběhu naší cesty se k nám spolu s dalšími připojil u kostela sv. Jiljí v Uhlířských Janovicích pan kardinál Dominik Duka a společně jsme doputovali do Sudějova, kde byla v 10 h slavena mše svatá.

V promluvě se pan kardinál věnoval tématu rodiny. „Život je určitou cestou, která začíná v určitém bodě a v určitém bodě také končí“, zahájil kardinál Duka kázání k několika stovkám poutníků. „Život každého z nás začínal v rodině“, připomněl kardinál nepostradatelný prvek společnosti a dodal, že celý náš život je doprovázen velikým Božím dílem, které by měl člověk střežit. I Bible zmiňuje, že rodiče a děti si ne vždy rozuměli, což je motiv, který se v interpretaci lidské historie neustále opakuje. Rodina a příslušnost k lidskému rodu nás však spojuje v rodinu. Rodinu tvoří nejenom děti, ale i rodiče - matka a otec, nikdy rodič A a rodič B, i když se nás mnozí v dnešní době snaží přesvědčit o opaku. „Nenechme si rodinu vzít“, uzavřel kardinál homilií.

Nebylo tedy náhodné, že v odpoledním programu se v prostorách ambítků kostela konalo vystoupení pohybového divadla s názvem Kořeny a křídla sv. Ludmily, kterým vyvrcholil celoroční projekt, a na kterém spolupracovala a účastnila se naše farnost, ZUŠ Sedlčany a pražské arcibiskupství, neboť podobně jako sv. Anna je s rodinou úzce spojena i sv. Ludmila, jíž jsme se po celý rok věnovali. Vstoupila navždy do dějin, byla matkou a babičkou sv. Václava a stala se Matkou naší národní kultury. Je proto důležité a inspirativní čerpat z těchto našich kořenů. Ludmila a její životní odkaz není a nemá být vnímán jako něco minulého, co nemůžeme dnes, ve svém prožívání světa uplatnit. Naopak. Má být pro nás jednotlivě, ale i pro naši společnost inspirací. Doba je jiná, ale má stejné otázky a potřeby jako v době Ludmilině. Rodina se nevyčerpá a ničím novým nepřekoná. Buďme vděční, že máme tak krásné poutní místo, kde téma rodiny může znovu a znovu zaznívat, kam mnozí z Vás můžete přicházet a prosit za své rodiny, děti a také rodiče.

P. Kamil Vrzal

KOŘENY...

Byla jsem oslovena k připojení se k projektu s pracovním názvem „Ludmila“. S velkou radostí jsem pozvání přijala s touhou přispět jakýmkoliv způsobem tak, jak bude potřeba. Také si myslím, že je třeba nějak splácet dluh naší první kněžně a první světici za vše, co pro naše dějiny znamenala.

Projekt pohybového divadla jsem poznala při „Legendě o sv. Anně“ a velmi mě zaujal. Zdá se mi, že právě tento způsob předávání oslovuje člověka v celé jeho celistvosti, jak o tom ostatně svědčí ohlasy veřejnosti. Sv. Ludmila je mojí „důvěrnou nebeskou přímlyvkyní“ spolu se sv. Anežkou. Je vzorem nejen státnické, ale i ženské (dívčí) odvahy přijmout to, co ví, že je pro ni a pro jí svěřený lid správné a co je Boží milostí a jedinou cestou pro věky budoucí.

Myslím si, že je důležité „jít ke kořenům“, k původnímu poslání, oproštěnému od (promiňte mi) nánosů balastu staletí a lidské pychy. Ale nejen se vrátit, ale původní nezkalené

myšlenky rozvíjet tak, jak je potřeba právě v tomto světě a v této době, do které jsme postaveni. Přijměme toto pozvání a mějme „křídla předků“!

Projekt byl komponován jako mezigenerační a také propojení mezi farnostmi. Velice si cením vzniklého společenství, kde jsme se přijímali navzájem.

Spolupráce s uhlířskojanovickou farností je pro nás příkladem tvořivé a radostné práce ve farnosti a opravdu velkým potěšením a povzbuzením, „že to jde“.

Věřím, že všechno krásné, co jsme prožili při nacvičování i při společném popovídání, v nás zůstane jako něco, co by mohlo klíčit dál.

Milena Šimková

27. 9. 2014 Horní Kruty
kostel sv. Václava
6. téma: Sv. Ludmila – babička sv. Václava

kostelník –
varhaník – Jirka Hejduk
zvoník –
patroni – Pátečníci

DVACÁTÁ POUŤ CESTY SEDMI KOSTELŮ

Již zdaleka viditelný na návrší 410 m n. m. se tyčí kostel sv. Václava v Horních Krutech, kam se vypravilo v rámci putování po sedmi kostelích naše společenství v předvečer patronova svátku. Cituji z knihy Paměti osad Kouřimska, ze které mi má spolužačka Liduška Cháberová, roz. Drahotová, ochotně poskytla data o vzniku kostela. Osada Horní Kruty je úhledná, na posledním výběžku Polabí, vzdálená na severu od Kouřimi asi 12 km. 10-12 km na východ jsou Zásmyky, na jih Uhlířské Janovice a na západ Sázava. Asi 2 km na východ leží hradiště hryzelské, vystavěné Zličany. Bývalá farnost sestává z obcí Horní Kruty, Dolní Kruty, Přestavky, Újezdec, Březinka, Radlice, Hryzely a mého rodiště Bohouňovice.

Kolem kostela je hřbitov, kde se od začátku 30. let minulého století nepohřbívá. Byly postaveny dva nové hřbitovy v Horních Krutech a v Bohouňovicích, kde pohřbívá i Březinka a Újezdec.

Ted' ke kostelu, kde jsem se na kůru střídal s kamarády v „šlapání varhan“. Kostel býval farním již před rokem 1361. Byl bezpochyby postaven sázavskými mnichy, jimž Kruty ve 14.-15. století patřily. Sázavští mniši dosazovali do Krut faráře až do husitských bouří. Původní dřevěný kostel byl zbourán roku 1740. Ještě předtím byla již v roce 1730 postavena (na křižovatce) nová fara a kaple sv. Gotharda. Již 25. 4. 1740 se začaly kopat základy kostela, základní kámen byl položen 28. 7. 1740, sakristie vysvěcena 1. 9. 1740, kostel vysvěcen dne 6. 10. 1743. Dne 6. 10. 2013 se připomíná 270 let od založení kostela. Ač byl v minulosti několikrát opravován, jeho stav je žalostný. Vstupní brána je podepřena sloupky, zarůstá křovím, hlavně střecha je vystavena povětrnostním vlivům a je značně poškozena. Faru i ostatní příslušenství využívalo JZD, dnes celý objekt využívá Agro Bohouňovice.

A ted' o mých vzpomínkách. Náš rod se přistěhoval do Bohouňovic v roce 1685 (v pobělohorské době se teprve zaváděla příjmení a čísla popisná domů). V Bohouňovicích jsem se narodil, žil a pracoval do nástupu na vojnu na podzim roku 1954. Z dětství si pamatuji období druhé světové války. To lidé chodili do kostela, potřebovali jistotu a ochranu ve zlých válečných časech. Vzpomínám na slavnou primici P. L. Šmejkal z Újezdce čp.1 po válce. Pohřben je v Bohouňovicích, nedaleko hrobu svých rodičů. Jeho matka byla rozená Lejnarová ze Zbizub. Byl také persekuován v době komunismu.

Krásnou vzpomínku mám na biřmování v roce 1947, kdy hornokrutskou farnost navštívil a biřmoval zde tehdejší arcibiskup Josef Beran. Nás biřmovanců bylo hodně, ve válce se nic takového nekonalo. Jelikož pan arcibiskup předvídal, jaké časy nás čekají, nabádal k věrnosti a dodržování evangelia. Bylo dojemné, když jej vítal předseda tehdejšího MNV (místního národního výboru) pan Šmejkal z Horních Krut, se kterým se znali z Dachau. Ve vzájemném objetí se oslovovali „milý bratře“. Dodávám, že pan Šmejkal byl rovněž v 50. letech znovu zbaven majetku a vězněn.

Nástupem komunismu lidí v kostele ubývalo, vesnice se vyliďňovaly, lidé odcházeli do pohraničí a do měst za prací. Také se socializací vesnice byli zbaveni majetku, občanských práv, vyhoštění z obce a do vězení posláni lidé, kteří nic neprovedli. I naši rodinu, spolu se dvěma dalšími rodinami, potkal tento osud. Rozsudek platil pro celou rodinu.

Po roce 1989 jsme se do rodné vesnice již nevrátili. Dnešní stav vesnice vypadá takto: počet obyvatel nedosahuje ani počet domů. Domy jsou buď prázdné nebo jen obývané jako chalupy lidmi z měst – na víkend, apod.

Alespoň na sv. Václava navštěvují kostel sv. Václava v Horních Krutech, kde v tichém rozjímání vzpomínám, navštívím hrob svých prarodičů u kostela i v Bohouňovicích. Nelíbí se mi, že v dnešní době je ve sdělovacích prostředcích církev líčena jako lačná po majetku, šíří se i další pomluvy a nepravdy, různé aféry.

Na závěr krásně prožitého dne po mši sv. jsme si vyměnili výpěstky ze zahrádek i výrobky z nich a s hezkými pocity jsme se vraceli domů.

Josef Procházka

PLODY CESTY

Dne 27. 9. 2014 jsme se sešli u kostela ve Skvrňově. Hned ze začátku jsme byli vystaveni menší zkoušce odvahy - bez baterky jsme se vydali do stoupání po příkrých schodech nahoru na věž kostela, kde jsme mohli spatřit opravený zvon. Každý jsme na něj zaťukali a poslouchali jeho zvuk. Po ocitnutí se zpátky na zemi jsme se vydali za naším cílem.

V rámci Cesty sedmi kostelů jsme chtěli navštívit kostel sv. Václava v Horních Krutech. Počasí naší cestě přálo, což už na začátku navodilo příjemnou náladu a nám se tedy šlo dobře. Cestou jsme si mezi sebou povídali a také jsme se pomodlili růženec. Věž kostela sv. Václava jsme měli stále na očích, protože se nad Horními Krutami hezky vyjímá. Cestou jsme šli také kolem hřbitova, kde se pan farář Vrzal chopil dřevěného kříže, který po zbytek cesty nesl na ramenou až do kostela.

Kostel sv. Václava jsme společně odemkli a začali jej připravovat ke mši. Nachystali jsme vše potřebné k uskutečnění výměnného obchodu plodů letošní úrody. Na stole se nám postupně nashromáždily různé marmelády, houby, oříšky, křížaly z jablek či usušené květiny. Jelikož jsme do začátku mše měli ještě trochu času, vyzval pan farář pana Procházku a paní Cháberovou, aby nám povídali o svém dětství, které na tomto místě prožili. Jejich vyprávění bylo zajímavé a poučné a my jsme díky nim měli představu o tom, jak tento kostelík „žil“ dříve.

V 16:00 se kostelem rozezněly varhany a začala mše. Po skončení obřadu jsme si šli vybrat nějakou věc z výměnného obchodu. Domů jsme odcházeli s příjemným pocitem.

Tato cesta se mi líbila.

Petra Drahokoupilová

1. 11 2014 Vidice
kostel sv. Mikuláše
7. téma: Svatost

kostelník – rodina Levých
varhaník – Ivan Fiala / skauti
zvoník – pan Levý
patroni – skauti z Kutné Hory

SVATOST

Cesta sedmi kostelů na téma Svatost ve Vidicích nezačala 1. 11., ale tím, že mě iniciátoři Cesty oslovili jakožto zástupce skautů už v červnu a já souhlasila, že se staneme patrony Cesty. Na začátku školního roku vznikaly nápady na program (zpěv, aktivity) a chuť akci pořádat. Já osobně jsem se na 1. 11. těšila a vše připravovala velmi důkladně. Inspirovala jsem se texty na internetu: „*1. listopadu je společná slavnost Všech svatých. Obecně je **svaté**, co je obecně uznané jako dobré, pravé, blahodárné, následování hodné, např. svatý muž, svatá slova, svatá hora, odkaz nebo příkaz je nám svatý. Pojem souvisí se světlostí, tj. zářivostí, v (zejména náboženských) obrazech často znázorňující právě svatost. 2. listopadu se slaví památka zesnulých.*“ Proto jsem se vydala v ranních hodinách 8 km (tam i zpět) pro plástve včelího vosku na výrobu svíček. V pátek před akcí jsme měli zkoušku sboru. Opět někteří zpěváci na místo doputovali i z Vysočiny. Vtipné bylo, že jsem se celou noc na sobotu 1. 11. v posteli převalovala a neustále mi zněly v uších písně a před očima se přemítaly seznamy, co je potřeba připravit, donést, nachystat. Ráno jsme unaveně vstávali v 7 hodin, abychom vše stihli ještě doladit.

A teď už akce opravdu začíná. V 8¹⁰ v počtu 12 lidí jsme u kostela Narození Panny Marie v Košicích započali pouť do Vidic. Předcházela ještě modlitba k Panně Marii. Převážnou většinu poutníků tvořily děti, které udávaly velmi svižné a rychlé tempo. Cestou jsme do košíku sbírali podzim (šípky, houby, listí, větvičky, rákosí, ...) na výzdobu kostela. Před Vidicemi jsme se zastavili a s úžasem hleděli na duhu v mracích. Pro mě to byl malý zázrak. Vyrobili jsme si růže z listí, šustí, větviček a chopili se dřevěného kříže, který jsme nesli ke kostelu.

Když jsme dorazili do kostela, začal program před mši a bylo připraveno malé občerstvení (teplý čaj a perník). Velmi záhadná a zábavná aktivita bylo hledání detailů po kostele, které se účastnily všechny věkové kategorie poutníků. Dále si mohl každý vyrobit svíčku z včelího vosku, složit puzzle nebo vymalovat jednoho ze svatých s atributy. Puzzle zachycovaly chvíle, kdy se kostel otevírá: svatba, pohřeb, posvěcení, roráty, Vánoce nebo na počest Cesty sedmi kostelů. Vymalování svatí poté dozdobili kostel stejně jako přírodní růže, které jsme tvořili cestou. Během toho, co dole probíhal program, jsme se čtyřčlenným sborem zpívali písně. Konec programu oznámil zvon z místní zvonice, který ohlašoval blížící se mši začínající v 10 hodin.

Během mše jsme opět se sborem zpívali a na to vše se dívali shora. Na 30 lidí, kteří seděli v lavicích a společně s námi hleděli vpřed k oltáři, na obraz sv. Mikuláše, pana faráře Kamila a tři ministranty, seskupení několika hořících svíček, symbolizujících život a smrt, podzimní výzdobu a na vymalované svaté.

Když mše skončila, přišlo mi líto, že už je konec akce Cesty sedmi kostelů, které jsem věnovala tolik času a příprav. Svíčka a sušené švestky, které jsem dostala jako díky, mně mši budou připomínat.

Magda a Martin Setníčkovi

CESTA SEDMI KOSTELŮ POKRAČUJE ...

DOPIS NEVINNÉMU

Cesta sedmi kostelů připravuje projekt na rok 2014/15 s názvem „Dopis nevinnému“ v bývalém klášteře v Zásmukách, který zajímavým způsobem využívá klášterní prostor a zpřístupňuje jej veřejnosti. Vstoupíme do nenavštěvovaného opuštěného kláštera inspirativním způsobem a společně s ostatními tvůrčími lidmi budeme objevovat krásu a důležitost tohoto místa.

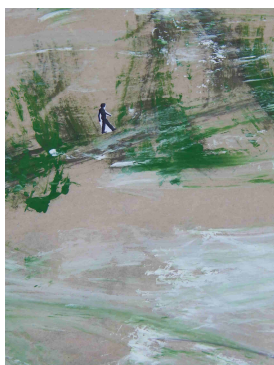
Za cíl si dáváme prožitek, ztišení a tvorbu v netypickém duchovním prostoru, který k nám promlouvá. Paradoxně vnímáme, že zde můžeme společně načerpat a pochopit to, co bychom v nově obnoveném kostele asi přehlédli. Je to mnohvrstevnatost života, příběh, pestrost, dramatickosti epoch, syrovost, potřebnost, která volá právě nás, abychom vstoupili a oživilí zapomenuté místo. Abychom objevili sebe samé v naší současné době...

Zájem projeví dobrovolníci zásmuckého kláštera, pedagogové a žáci zásmucké ZŠ, pedagogové a studenti sedlčanské ZUŠ, Arcibiskupství Praha, pedagogové a studenti Pedagogické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, předpokládaným partnerem PF JCU bude edition Grenzraum z Frankfurtu/M se třemi profesionálními umělci, francouzský umělec Christian Beasleyr, dospělí seminaristé pohybových a výtvarných kurzů.

První část prezentace bude v sobotu 21. 2. 2015 v prostorách zásmuckého kláštera při putování Cesty sedmi kostelů.

Výsledná prezentace pedagogů, umělců a studentů proběhne v sobotu 20. 6. 2015 v 14 h v zásmuckém klášteře za přítomnosti široké veřejnosti.

Modlitba Cesty sedmi kostelů

Bože, na Cestě sedmi kostelů
si připomínáme místa zapomenutá, opuštěná,
zatížená našimi lidskými křivdami.

Vyslyš, prosíme, naše prosby
za růst naší víry, pravdy a lásky
a stůj při nás, abychom Tě nepřestali chválit
a vždy Ti sloužili s čistým srdcem,
a tak plněji zakoušeli,
že se na nás uskutečňuje spása.

Nejsvětější srdce Ježíšovo, v tebe důvěřuji.

Na této stránce jsou fotografie z výtvarného sympozia v Zásnukách, na titulní straně foto z tématu „Co je za tou zdí?“.

Program poutí v Roce Anežky České 2014/2015

1. Horní Kruty 13. 12. 2014

- pout' ze Skvrňova v 5:00
- v 7:00 rorátní mše sv. v kostele sv. Václava
- téma: Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království
- patroni: rodina Drahokoupilova

2. Zásmyky 21. 2. 2015

- pout' z Drahobudic v 12:00, příchod poutníků v 14:00
- v 15:30 mše sv. v kostele Stigmatizace sv. Františka
- téma: Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni
- patroni: rodina Vachulova

3. Žišov 28. 3. 2015

- pout' z Uhlířských Janovic v 8:00, příchod poutníků v 9:30
- mše sv. v 10:00
- téma: Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou zemi za dědictví
- patroni: rodina Procházkova

4. Hodkov 8. 5. 2015

- pout' ze Zbraslavic v 15:30, příchod poutníků v 17:30
- mše sv. v 18:00
- téma: Blahoslavení, kdo lační a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni
- patroni: rodina Mašínova a Houdova

5. Sudějov 25. 7. 2015

- pout' ze Zásmyk v 5:30, příchod poutníků v 9:30
- mše sv. v 10:00
- téma: Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství
- patroni: rodina Pazderova

6. Dolní Chvátliny 6. 9. 2015

- pout' ze Zásmyk v 13:00, příchod poutníků 14:30
- mše sv. v 15:00
- téma: Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha
- patroni: rodina Řezníčkova

7. Skvrňov 18. 10. 2015

- pout' z Vavřince v 13:00, příchod poutníků 14:30
- mše sv. v 15:00
- téma: Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království
- patroni: rodina Knížákova

Zpracovali Jaroslava Trojanová a P. Kamil Vrzal

**Děkujeme starostům všech obcí, hasičům, hudebníkům,
pěveckým sborům, dobrovolníkům, kostelníkům, zvoníkům,
varhaníkům, fotografům, tanečníkům, výtvarníkům,
studentům, patronům, poutníkům a účastníkům...**

Římskokatolická farnost Uhlířské Janovice,
Havlíčková 898, 285 04 Uhlířské Janovice,
tel.: 728 775 536, e-mail: kc.jilji@gmail.com, www.farnostjanovice.cz